

I den forbindelse synes jeg også, det er værd at tænke over, at der erfaringsmæssigt ikke er noget, der er så spændende og tiltrækkende for ekstremister, og måske navnlig potentielle ekstremister, som foreninger og sammenslutninger, der er forbudte. Man kan derfor også stille det spørgsmål, om det så ikke for alvor ville blive meget eftertragtet at tilslutte sig Hizb-ut-Tahrir, hvis vi gjorde det forbudt. På den måde kunne man i virkeligheden komme til at gøde jorden for noget, der ville være langt farligere.

Der er derfor synspunkter, der taler for både det ene og for det andet, når vi har at gøre med præcis denne her problemstilling. Lad mig derfor sammenfatte det:

De udtalelser, som Hizb-ut-Tahrir er fremkommet med, er modbydelige og usmagelige, og regeringen tager helt og aldeles afstand fra dem, de hører overhovedet ikke hjemme i Danmark. Men politiet er allerede i fuld gang med at efterforske sagen for at afklare, om der er grundlag for at retsforfølge de ansvarlige enkeltpersoner.

Om der er grundlag for at skride ind over for foreningen som sådan er et mere kompliceret spørgsmål. Det er for det første juridisk meget kompliceret, og det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at give et nærmere bud på resultatet.

For det andet er det også meget kompliceret i et bredere og mere alment perspektiv.

Som jeg har været inde på, må det således være et stort spørgsmål, hvad man egentlig reelt vil opnå ved opløsning af foreningen, ligesom sagen rejser væsentlige spørgsmål i forhold til vores grundlæggende traditioner på området.

På den anførte baggrund kan regeringen derfor heller ikke tilslutte sig det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke ministeren for bemærkningerne om, hvor modbydelige de udtalelser er. Jeg er helt enig i, at de ingen steder hører hjemme. Jeg mener ikke bare, at det ikke hører hjemme i Danmark, det hører ikke hjemme nogen steder i verden at udtale sig på den måde om andre mennesker, alene fordi de har en bestemt religiøs overbevisning.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren finder, at det vil være i overensstemmelse med magtdelingen i grundlovens § 3, såfremt Folketinget måtte vedtage dette forslag og

dermed gå ind og blande sig i anklagemyndighedens arbejde og pålægge anklagemyndigheden at rejse en bestemt sag.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil også lige spørge justitsministeren kort med hensyn til at forbyde en forening og dermed gøre det mere spændende for andre at tilslutte sig den. Jeg synes, at hele talen bærer præg af, at uanset hvad vi gør, så har vi faktisk ingen muligheder for at få sådan nogle afskyelige foreninger forbudt. Hvis vi forbyder dem, bliver det spændende for folk udenfor at tilslutte sig dem, gør vi det ikke, får de lov til at eksistere og kan sige, hvad de vil.

Jeg vil lige minde om, at vi i forbindelse med antiterrorpakken, hvor der bl.a. kommer nogle foreninger på listen over terrorgrupper, jo har præcis samme problemstilling. Der sætter vi også nogle navne på en liste og håber på, at det så virker præventivt over for at begå terrorhandlinger.

Det er præcis samme situation her. Når vi sætter mennesker på en antiterrorliste, så maler vi jo sådan set bare skiltet over deres dør over, men bag ved døren sidder de samme mennesker jo og har de samme meninger, og sådan er det jo egentlig også med denne her forening.

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil også godt, inden vi begynder på den almindelige ordførrække, benytte mig af lejligheden til at sige, at jeg faktisk synes, at ministeren tog for let på problemet, altså det der med at sige, at så bliver det jo bare mere interessant at være medlem af en forbudt forening. Vi har jo faktisk den paragraf i grundloven, og der har været en årsag til den. Der har været nogle af grundlovsfædrene, som har ment, at det nyttede, og at det havde en effekt, hvis man kunne forbyde foreninger ved dom; foreninger, som faktisk opfordrede til, at man brugte vold.

Derfor synes jeg ikke, at ministeren skal bruge argumentet om, at så vil det bare blive mere interessant at blive medlem af en forbudt forening. Så er alt jo tilladt. Så vil man jo aldrig nogen sinde kunne komme i en situation, hvor man må sige: Nej, her er grænsen overskredet, her er det for galt.

Så jeg synes, at ministeren tog for let på det.